
Sharada Trishati

शारदात्रिशती

Document Information

Text title : Sharada Trishati

File name : shAradA300.itx

Category : shatI, devii, sarasvatI, devI, trishatI

Location : doc_devii

Author : Gangadharamakhin

Transliterated by : Sridhar Seshagiri seshagir at engineering.sdsu.edu

Proofread by : Sridhar Seshagiri seshagir at engineering.sdsu.edu

Latest update : July 14, 2003

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Sharada Trishati

शारदात्रिशती

गङ्गाधरमभिविद्यिता ।

परमाभरणं धातुर्वदनाम्भोजस्य शारदा देवी ।

या राजति जननी सा लसतु सदा सुप्रसन्ना नः ॥ १ ॥

सा शारदा प्रसन्ना राजति मम मानसे नित्यम् ।

या शारदाञ्जवदना जननी कीर्त्या छि सर्वलोकानाम् ॥ २ ॥

सम्पद् दित्वा धातुः ष्याता सा शारदा देवी ।

यद्भजनं देवानामपि तत्त्वज्ञानं विदुर्विबुधाः ॥ ३ ॥

सरसकविताविभूत्यै यत्पदमाराध्यते विशेषज्ञैः ।

सा शारदा श्रियै नः काले सर्वप्रसन्नात्मा ॥ ४ ॥

नीलारविन्दलोचनयुगला सा शारदा देवी ।

करकमलकलितवीणा सदा प्रसन्ना श्रियैः वः स्यात् ॥ ५ ॥

कलये तामलमनिशं कुल्लाञ्जविलोचनां वाणीम् ।

या सृष्ट्यादौ साख्यं कलयति धातुर्जगन्माता ॥ ६ ॥

यस्या लीलालोलः पद्मासनगोऽपि वेदपाठरतः ।

तामलमतुलानन्दप्राप्त्यै कलये मनःपद्मे ॥ ७ ॥

ब्रह्माणां तां वाणीमेकासनभासुरां श्रियः प्राप्त्यै ।

आराद्धिलोक्य मानसमानन्दरसं परं भजते ॥ ८ ॥

मुक्तामये विमाने पद्मासनयन्त्रिकामध्ये ।

दृश्यां वाणीं देवीं सेवे सन्ततसुभाप्राप्त्यै ॥ ९ ॥

भाग्यान्मम य कवीनां सा देवी दृश्यतामेति ।

वीणापुस्तकलस्ता या कमलासनपुश्चरन्ती छि ॥ १० ॥

मामकमानसकीरं बध्नीयाश्चरणपञ्जरे मातः ।

तेन मम जन्मलाभः स्तोत्रं च तव प्रकामकलितार्थम् ॥ ११ ॥

संवित्ररोडकलिकाप्राग्यै तां नौमि शारदां देवीम् ।

या किल कवीश्वराणामधिनेत्री काव्यकलनाद्यै ॥ १२ ॥

भक्तानां जिह्वाग्रं सिंहासनमादराद् वाणी ।

कलयन्ति नृत्यति किल ततस्तु तन्नूपुरनिनादः ॥ १३ ॥

मञ्जुलक्ष्मिणितिजरीति प्रगीयते दिक्तटे रसिकैः ।

प्रातःकुल्लपयोरुडमरन्दरसकेलिधूर्वडा काले ॥ १४ ॥

दुर्वारगर्वदुर्मतिदुर्दुर्धनिरसनकलानिपुणाः ।

मातस्तव पादयोरुडसेवाधन्यतां प्राप्ताः ॥ १५ ॥

नीया मम तु मनीषा तथापि तव नुतिकलाप्रवृत्तोऽस्मि ।

अम्भ तव तत्र उेतुः कृपां परं बुद्धिदा जयति ॥ १६ ॥

विधिदयिते तव मातः स्तुतौ न शक्ता अपि त्रिदशाः ।

क्षन्तव्यमत्र दयया मम यापल्यं तव स्तोत्रे ॥ १७ ॥

शुकवाणीमिव मातर्निरर्थकां मद्भयोभङ्गीम् ।

सदसि शृणोषि दयया तत् तव योत्तमपदव्यक्त्यै ॥ १८ ॥

परदेवते प्रसीद प्राणेश्वरि धातुरम्भ मम वाणीम् ।

कृपया तव नुतियोग्यां त्वन्नूपुरनिनदरभ्यरसगुम्फाम् ॥ १९ ॥

सर्वज्ञत्वं सम्पदमथवान्यां प्राप्नुमत्र तव मातः ।

तव यरणाकमलमेतच्छरणां नान्या गतिर्दृष्टा ॥ २० ॥

मन्दधिया स्वल्पापि स्तुतिरम्भ निरर्थकापि रसलीना ।

कलिता चेत् तव कृपया तदेव सदसीडितं भाति ॥ २१ ॥

कुण्ठीकरोतु विपदं याज्ञानं दुर्गतिं वाणि ।

तव यरणाकमलसेवादरो जनानां कलौ काले ॥ २२ ॥

वीरश्रीर्विद्वच्छ्रीर्जयश्रियो वामरैर्मान्ये ।

तव पादाभ्युजसेवादरेण सिध्यन्ति नान्यथा लोके ॥ २३ ॥

करुणारसवर्षिणि ते यरणासरोजद्रयं निषेडि मम ।

मस्तकतले विदारितजरादिकं सपदि जन्म सार्थं मे ॥ २४ ॥

श्रद्धां मेधां सम्पदमन्यामभरेन्द्रमाननीयां छि ।
 दयया विधेछि काले भक्तानां नस्त्वद्रेकशरणांनाम् ॥ २५ ॥
 प्रेयसि धातुर्जगतां परमेश्वरि वाणि मातरम्भ ननु ।
 तव नामानि इणान्तस्त्रिदशैः सल यान्ति यानेन ॥ २६ ॥
 तव नाम यस्य जिह्वाङ्गणे विशुद्धं क्षणं स्फुरति ।
 स छि वन्द्यस्त्रिदशैरपि विगलितपापः परे लोके ॥ २७ ॥
 नतनाडीश्वरवनितामौलिस्रग्गलितमकरन्दैः ।
 स्निग्धपदाम्बुजयुगला वाणी देवी श्रियो छि लसति परा ॥ २८ ॥
 विदुषामपि तुष्टिकरं नवनवरसगुम्भं कवित्वं तु ।
 यत्करुणावीक्षाणतो सिध्यति तां शारदां वन्दे ॥ २९ ॥
 अम्भ प्रसीद परमं मायामेतां निरस्य नतिभाजः ।
 मम संविधेछि मधुरां वायं तव नुतिकलार्डां थ ॥ ३० ॥
 वाणी माता जगतां वाणीपुस्तककराम्भोजा ।
 उंसाश्रिता छि नमतां श्रेयःसिध्यै प्रसन्ना नः ॥ ३१ ॥
 श्लाघ्या सम्पत्काले वैदुष्यं वा यदीयवीक्षाणतः ।
 सिध्यन्त्यपि देवानां तां वन्दे शारदां देवीम् ॥ ३२ ॥
 विद्यादानकरीयं कमलासनपुण्यपरिपाकः ।
 मम मनसि संनिधत्तां दिव्यज्ञानादिसिध्यै छि ॥ ३३ ॥
 दिव्यज्ञानं दयया विधेछि मातर्मडासारम् ।
 तेनैव ते तु कीर्तिर्दानकूलं नश्च जन्मसाहृल्यम् ॥ ३४ ॥
 द्वादशबीजाक्षरगां मन्त्रोद्धारडियाशक्तिम् ।
 वाणीं विधेस्तु पत्नीं मध्ये पश्यामि बिम्बमध्यस्थाम् ॥ ३५ ॥
 रविकोटितेजसं तां सरस्वतीं त्र्यक्षरडियाशक्तिम् ।
 अणिमादित्तां प्रसन्नामम्भां पश्यामि पद्ममध्यगताम् ॥ ३६ ॥
 जगदीश्वरि भारति मे प्रसीद वाणि प्रपन्नाय ।
 अलमपि कुतुकात् तव नुतिकलनेऽशक्तश्च मन्दधिषणश्च ॥ ३७ ॥
 मुनिजनमानसपेटीरत्नं धातुर्गुणे रत्नम् ।
 वाणीति दिव्यरत्नं जयति सदा कामधुक् काले ॥ ३८ ॥

अज्ञानव्याधिदरं तदौषधं शारदाशुभम् ।
 यः पश्यति स हि लोके परात्मने रोचते काले ॥ ३९ ॥
 कमलासननयनकूलं सृष्ट्यादिकलासमासकृतम् ।
 वाणीशुभं तेजः स्फुरति जगत्क्षेत्रसे नित्यम् ॥ ४० ॥
 उंसगतिं तामम्बामम्बोरुल्लोचनां वन्दे ।
 तिलकयति या गुणैः शिवांसिंहासनं वाणी ॥ ४१ ॥
 वाणि तरङ्गय लोचनवीक्षाणशैलीं क्षणं मयि भोः ।
 मम जन्म लब्धविभवं तेन भवेन्नैव ते हानिः ॥ ४२ ॥
 पद्मासनेन साकं काले वाणी समासना जयति ।
 कुचकलशनमितदेहा कुर्वन्ती भद्रसन्ततिं नमताम् ॥ ४३ ॥
 व्यातन्वाना वाणी कवीश्वराणां मनोज्ञवचनञ्जरीम् ।
 जयति विधिसुकृतसन्ततिपरिणामितमावा बुधैर्वन्धा ॥ ४४ ॥
 कमलसुषमाङ्गायष्टिः सा देवी जयति पद्ममध्यतले ।
 शतभीजाक्षरलसितं दिक्पतिकृतक्षकं य मेरुमुभम् ॥ ४५ ॥
 वाणीयन्त्रं विबुधैर्मान्यं योगासनाब्धीन्दुम् ।
 श्रीमक्षरमुभमाद्यं प्राक्ततटकलितं य पद्ममध्यतले ॥ ४६ ॥
 तन्मेरुचक्रशुभं समाधिदृश्यं य लोकेवेद्यं य ।
 सौषाम्रित्य तदेतद् राजति राज्ज्वल्लोचना वाणी ॥ ४७ ॥
 उंसाश्रितगतिविभवा मन्दस्मेरा तमोनिहन्त्री य ।
 मधुरतरवाङ्निगुम्फा वीणापुस्तककराम्बोजा ॥ ४८ ॥
 वीणावादनरसिका नमतामिष्टार्थदायिनी वाणी ।
 धातुर्नयनमहोत्सवकलिका दुर्याच्छुभं जगताम् ॥ ४९ ॥
 तापिञ्चरभ्यदेहश्रीरेषा कविसमाजनुता ।
 अष्टैश्वर्यादिकलादाने दत्तेक्षणा जयति ॥ ५० ॥
 सृष्ट्याद्यै विधिलिभितं वाणी सैषा हि चान्यथाकर्तुम् ।
 नाकौकसामपीड प्रभवति कलितप्राणामानाम् ॥ ५१ ॥
 यः पश्यति तामेतां वाणीं पुरुषो हि धन्यतामेति ।

યં પશ્યતિ સૈષાયં નિતરાં ધન્યો નૃપેડિતઃ કાલે ॥ ૫૨ ॥
 કબલિતતમઃસમૂહા વાણી સૈષા હિ વિજયતે જગતિ ।
 અપુનર્ભવસુખદાત્રી વિરિચ્ચિમુખલાલિતા કાલે ॥ ૫૩ ॥
 કમલાસનમુખકમલસ્થિરાસનાં શારદાં વન્દે ।
 યન્નામોચ્ચરણકલાવિભવાત્ સર્વજ્ઞતા નિચતમ્ ॥ ૫૪ ॥
 ભવપરમૌષધમેતદ્વાણીરૂપં સદારાધ્યમ્ ।
 કમલાસનલોચનગણસરસકીડાસ્પદં જયતિ ॥ ૫૫ ॥
 નારીવંશશિખામણિરેષા ચિન્તામણિર્નતાનાં હિ ।
 ધાતૃગૃહભાગધેયં ધ્યેયં સદ્ભિઃ શ્રિયઃ સમૃદ્ધ્યૈ નઃ ॥ ૫૬ ॥
 જનનિ ભુવનેશ્ચરિ ત્વાં વાણીં વન્દે કવિત્વરસસિદ્ધ્યૈ ।
 ત્વં તુ દદાસિ હિ દયયા મમ મન્દસ્થાપિ વાગ્ઝરીર્મધુરાઃ ॥ ૫૭ ॥
 એતેન તવ તુ કીર્તેર્મહિમા સઙ્ગીયતે દિશાં વલયે ।
 કિંનરવર્ગૈરમરીકન્યાભિઃ કલ્પવૃક્ષમૂલતલે ॥ ૫૮ ॥
 કવિમલ્લસૂક્તિલહરીસ્ત-વાના શારદા જયતિ ।
 વિધિકેલિસદનહંસી કલ્યાણૈકસ્થલી નમતામ્ ॥ ૫૯ ॥
 સ્ફુરતુ મમ વચસિ વાણિ ત્વદીયવૈભવસુધાધારા ।
 નિત્યં વ્યક્તિં પ્રાપ્તા ધુતનતજનખેદજાલકા મહતી ॥ ૬૦ ॥
 વાણિ તવ સ્તુતિવિષયે બુદ્ધિર્જાતા હિ મે સહસા ।
 તેન મમ ભાગદેયં પરિણતિમિત્યેવ નિત્યસન્તુષ્ટઃ ॥ ૬૧ ॥
 સૃષ્ટિકલામણ્ડનભૂરેષા વાણી જગજ્જનની ।
 આલોકમાત્રવશતસ્તમસો હન્ત્રી ચ સમ્પદાં જનની ॥ ૬૨ ॥
 પૌરુષલોપવિધાત્રી ધાતુરિયં કમલકોમલાઙ્ગલતા ।
 વસતુ સદા જિહ્વાગ્રે દિવ્યજ્ઞાનપ્રદા દેવી ॥ ૬૩ ॥
 પ્રતિદિનદુરિતનિહન્ત્રી પદ્માસનનયનપુણ્યપરિપાકઃ ।
 કવિતાસન્તાનકલાબીજકુરવર્ધિની જયતિ ॥ ૬૪ ॥
 ક્ષણવીક્ષણેન માતા લક્ષ્મીં પક્ષ્મલયતિ પ્રણતે ।
 વેધસિ સુરતમહોત્સવસદ્ગુણતલપ્રદર્શિની કાલે ॥ ૬૫ ॥

शृङ्गारविलम्बवता नीलोत्पलकान्तियातुरीसुपुषा ।
वाणीनेत्रेण विधिर्जितोऽभवत् सोऽपि सततकृतवेदः ॥ ६६ ॥

श्यामा कटाक्षलडरी मातुर्जयतीऽ सम्पदां जननी ।
यामस्तौषीत् काले मघवा नाकाधिपा मुनयः ॥ ६७ ॥

मणिकटकनादपूरितमम्बापादाभ्युजं मडामन्त्रैः ।
जप्यं ध्येयं काले दिशि दिशि कलितस्वरक्षं य ॥ ६८ ॥

स्मरणेन दुरितलन्त्री नमनेन कवित्वसिद्धिदा वाणी ।
कुसुमसमर्पाणकलया काले भोक्षप्रदात्री य ॥ ६९ ॥

विसृमरतमोनिऽन्त्रि त्वां सेवे शारदादेवि ।
शिशिरीकुरु मां काले करुणारसवीक्षितेन वरदेन ॥ ७० ॥

मातर्नमोऽस्तु तावककटाक्षमधुपाय शारदे जयति ।
यो वेधसोऽपि काले सृष्टयादौ यातुरीं दित्सन् ॥ ७१ ॥

सुमनोवाञ्छादाने कृतावधानं धनं धातुः ।
धिषणाञ्जाल्यादिलरं यद्वीक्षणमामनन्ति जगति बुधाः ॥ ७२ ॥

ललितगमनं त्वदीयं कलनूपुरनादपूरितं वाणि ।
नौमि पदाम्बुजयुगलं कवितासिद्ध्यै विधेः कान्ते ॥ ७३ ॥

कमलकृतवैजयन्ती विधेर्भुष्यादराद्वाण्याः ।
जयति कटाक्षलडरी तोरणलक्ष्मीस्तु सत्यलोके हि ॥ ७४ ॥

निश्रेणिका य मुक्तेः सज्ज्ञाननदीमडालडरी ।
नानारसयातुर्यप्रसारिका दुरितशङ्कुला काले ॥ ७५ ॥

परतन्त्रितविधिविभवा देवी सा शारदा जयति ।
कैवल्यादिकलानां दान्त्री लज्जालिकामधेनुर्या ॥ ७६ ॥

कविकामधेनुरेषा मञ्जुस्मेराननाम्बोजा ।
वाणी जयति विधातुर्भननागमसम्प्रदायकलदा हि ॥ ७७ ॥

धनतरङ्गपारसार्द्रैर्नाविभवाप्रदानकृतदीक्षैः ।
वाणी जयति कटाक्षैर्नः काश्मल्यं उठान्निरस्थन्ती ॥ ७८ ॥

दासाशादानकलाप्रकृमदीक्षाकटाक्षलडरी मे ।
कवलयतु पापराशि वाण्या नित्यं मडौदार्या ॥ ७९ ॥

આદિમજનની સૈષા વાણી જયતીહ ભક્તરક્ષાયૈ ।
 સર્વત્ર કલિતદેહા નાનાશાસ્ત્રાદિરૂપતો જગતિ ॥ ૮૦ ॥
 બહુવિધલીલાસદનં સમ્ભૂતકુલ્લાબ્જશિલ્પવૈચિત્ર્યમ્ ।
 વાણીમુખારવિન્દં યુમ્બતિ માનસમિદં હઠાત્ કૃત્યમ્ ॥ ૮૧ ॥
 સૌભાગ્યકાન્તિસારં વદનામ્ભોજં શ્રિયૈ વાણ્યાઃ ।
 આશ્રિત્ય સકલવેદા અપિ નિત્યં માન્યતાં પ્રાપ્તાઃ ॥ ૮૨ ॥
 જ્ઞાનમયી સલિલમયી તત્ત્વમયી ભાતિ સર્વલોકાનામ્ ।
 અક્ષરમયી ચ વાણી શ્રેયોદાને નિબદ્ધચિત્તગતિઃ ॥ ૮૩ ॥
 નમૌક્તિરસ્તુ માત્રે વાણ્યૈઃ નઃ સિદ્ધિદા ભક્ત્યા ।
 આનન્દિન્યૈ જ્ઞાનસ્વરૂપભાજે પ્રબન્ધરૂપાયૈ ॥ ૮૪ ॥
 આરાધ્યાયૈ ધ્યેયાયૈ ચાત્તકલાચિત્રનાદરૂપાયૈ ।
 સચ્ચિત્તવાસભાજે વાણ્યૈ ભૂયો નમોઽસ્તુ ભક્તિકૃતમ્ ॥ ૮૫ ॥
 કમલાસનપુણ્યકલા નમતાં ચિન્તામણિર્વાણી ।
 જીવાક્ષરબોધકલારૂપા જયતીહ સત્ત્વરૂપવતી ॥ ૮૬ ॥
 બ્રહ્માણ્ડમણ્ડલમિદં વ્યાપ્તં માત્રા ક્ષરાક્ષરાદિજુષા ।
 યત્પદકમલં નિત્યં શ્રુતિતતિસુદતીવિભૂષણં ચ વિદુઃ ॥ ૮૭ ॥
 મનસિજસામ્રાજ્યકલાલક્ષ્મીરેષા વિરિઞ્ચિમુખહર્ષમ્ ।
 વ્યાતન્વાના નિત્યં રાજતિ ષડસ્વરૂપચક્રતલે ॥ ૮૮ ॥
 મગ્જુલવીણાનિનદપ્રયોગનિર્ઘૂતમોહસગ્ચારા ।
 હંસીયાના વાણી હંસગતિઃ સુકૃતિનેત્રપુણ્યકલા ॥ ૮૯ ॥
 કુચકલશસવિધવિનિહિતવીણાનિક્કાણસાવધાનકલા ।
 અધિનેત્રી હિ કલાનાં સકલાનાં શારદા જયતિ ॥ ૯૦ ॥
 ત્રિદશપરિષન્નિષેવ્યા પ્રાતઃ સાયં પ્રકુલ્લમુખકમલા ।
 કમલાસ્નુષા હિ વાણી વાણી દિશતુ પ્રબન્ધરસભરિતામ્ ॥ ૯૧ ॥
 અધિકચપલૈઃ કટાક્ષૈરઞ્ચિતલીલાસૈરુદારૈર્નઃ ।
 મડ્ગલમાતન્વાના વિધાતૃગૃહિણી સુરાદિનુતપાદા ॥ ૯૨ ॥
 કાન્તં લક્ષ્મીભવનં મુખકમલં શારદાદેવ્યાઃ ।

सौभाग्यकान्तिसारं स्पृहयति मे मानसं सरसम् ॥ ८३ ॥

कारुण्यपूर्णनयनं पुस्तकलस्तं मलः किमपि ।

धातुः पुण्यकलानां परिपाको मर्त्यरक्षां कुरुते ॥ ८४ ॥

संसारवारिशशिं तर्तुं सा सेतुरेषा नः ।

धातुर्गुह्यिणी दृग्भं शिथिलयतु परं जनिप्राप्तम् ॥ ८५ ॥

सरसकविकल्पवल्लीमम्भान् वाणीमलमुपासे ।

अन्तस्तमोनिहन्त्री यामाहुर्ज्ञानदां मुनयः ॥ ८६ ॥

मम लोचनयोर्भूयात् विद्या कापि प्रधूतजनिभीतिः ।

निगमेषु सञ्चरन्ती कृपानिधिः शारदा देवी ॥ ८७ ॥

शमितनतद्दुरितसङ्घा धात्रे निजनेत्रकल्पितानङ्गा ।

कृतसुरशात्रवभङ्गा सा देवी मङ्गलैस्तुङ्गा ॥ ८८ ॥

पद्मासनस्थितां तां वाणीं यतुराननां वन्दे ।

कल्याणानां सरणिं कविपरिषत्कल्पवल्ली मात्याम् ॥ ८९ ॥

कुचभारसंनताङ्गी कुन्दस्मेराननाम्भोजाम् ।

कुन्दलकुसुमपरिमलसम्पादितभृङ्गजङ्घिततङ्गाम् ॥ ९० ॥

शिद्रूपां विधिमहिषीं संसगतिं संससंनुतयशित्राम् ।

विद्याकलादिनिलयामाराध्यां सकलजडिमदोषहरीम् ॥ ९०१ ॥

जननि यद्वि भजति लोके तव लोचनवीक्षणं क्षणं मर्त्यः ।

कुपुरुषनुतिविमुष्पस्ते रूपां ज्ञानप्रदं पश्यन् ॥ ९०२ ॥

कुक्षिम्भरित्वमुष्पदुर्गुणादिकं दूरतस्त्यक्त्वा ।

त्वद्भावनेन धन्यो नयति यः कालं प्रमोदैन ॥ ९०३ ॥

मयि तापभारशान्त्यै तरङ्गय त्वद्विलोचने मातः ।

यच्छारदाञ्जसुषमामान्ये देवादितिः प्रार्थ्ये ॥ ९०४ ॥

सर्वार्थदा हि भजतां कटाक्षधाटी शिवङ्करी वाणि ।

शिन्तामणिमिव कलयति यां हि विधिर्विदितमन्त्रोऽपि ॥ ९०५ ॥

सुकृतपरिपाकमानसा धन्यास्त्वामर्थयन्ति ननु वाणि ।

अलमपि तद्भक्तलये कृलप्रदा त्वं समानकल्पासि ॥ ९०६ ॥

निगमवयसां निदानं तव पादाब्जं वतंसयतु काले ।
 देवोऽपि देवदेवो विजितजगत्त्रयतले मातः ॥ १०७ ॥
 अन्तस्तमसो उन्नी पटीयसी ते कटाक्षजरमाला ।
 या तोरणमाल्यश्रियमातनुते वेधसः सौधे ॥ १०८ ॥
 शङ्कारविभ्रमवतीं त्वां प्राप्यैव क्रियाकाले ।
 कलयति सृष्ट्यादिमसौ विधिः श्रुतिव्यक्तमाडात्म्यः ॥ १०९ ॥
 वेधोवदनं डेलीवनमासाधाम्भ परमया छि मुदा ।
 कीडसि शुकीव काले द्विजसङ्घसमर्थितात्मवृत्तिश्च ॥ ११० ॥
 धातुर्भुभमञ्जूषारत्नं निगमान्तकेलिवनडंसीम् ।
 परमां कलामुपासे तामम्भां चिद्विलासधनवृत्तिम् ॥ १११ ॥
 वागीशदेवदुपिणि गीष्पतिमुभदेवसङ्घनुतयरणे ।
 तव रूपं सूर्यायुतदृश्यं दर्शय मम ज्ञाने ॥ ११२ ॥
 दिव्यज्ञानप्रदमिदमम्भ त्वद्रूपमादराद्वाणि ।
 काले दर्शय कृपया तेन वयं प्राप्तकार्यसाङ्ख्याः ॥ ११३ ॥
 अम्भा त्रिसन्ध्यपठनप्रवृत्तिभाजां ङ्गेण नाम्नां तु ।
 द्वादशकलाविभेदव्यूहादिज्ञानदा प्रसन्ना छि ॥ ११४ ॥
 भूकोऽपि सत्कविः स्याद् दुरक्षराण्यपि विधातृविभितानि ।
 सत्कलदानि सरस्वति कटाक्षपूरे यदि कापि ॥ ११५ ॥
 अवलम्बे तामम्भां पञ्चाशद्दर्शकल्पितजगत्काम् ।
 सृष्टिस्थितिसंसारस्थिरोदयां विविधशास्त्ररूपाढ्याम् ॥ ११६ ॥
 वाणीं दिशतु मनोज्ञां वाणी गतिउसितकादम्भा ।
 या दम्भादिविमुक्ता नादं भाव्यं वदन्ति यद्रूपम् ॥ ११७ ॥
 रकिन्दुवदनभिम्भा साम्भा वाणी पुनातु कृतिमेनाम् ।
 परिकलितभावबन्धां रसोज्ज्वलां मङ्गलोत्तुङ्गाम् ॥ ११८ ॥
 लावण्यकान्तिसिन्धुः पादाब्जनतप्रभावसन्धात्री ।
 प्रसृमरतमोनिउन्नी मद्वायां देवता याधा ॥ ११९ ॥
 जनतानेत्रानन्दं रूपं यस्याः स्फुटं भाति ।
 स्मरणं त्वज्ञानउरं विश्वज्ञानप्रदं य सा जयति ॥ १२० ॥

सडधर्मिणी विधातुर्दारिद्र्यध्वंसिनी निजकटाक्षैः ।
सांनिध्यं जनयतु मे सुरमुनिरसंनुतस्वमडिभेयम् ॥ १२१ ॥
मुभरितवीणा वाणी वाणी मे दिशतु नैजनुतियोग्याम् ।
आस्वादितशास्त्रामृतलडरीं सधस्तमोनिडन्त्रीं च ॥ १२२ ॥
मणिनूपुरनाडनिभा वाणी भाति त्वदीयभक्तमुषे ।
कीर्तिर्दिशासु शुद्धिर्वपुषि डडुमुभी परं डाले ॥ १२३ ॥
तव पाडस्मरणवशात् ताम्यति तिमिरवलिश्चान्तः ।
आनन्दलडरिवीथी प्रसर्पति क्षमातले डि भक्तानाम् ॥ १२४ ॥
सम्पन्नलिनीभानुं ज्ञानाड्यिसुधाडरं डि तव रुपम् ।
भक्त्या मनसि गृणन्तो गच्छन्ति व्योमयानमाडुढाः ॥ १२५ ॥
डुत्तमसां डीपरुचिर्विधातुडयिता ममास्तु परडैवम् ।
भवतापमेधमाला डविशुकवासन्तिकश्रीर्छि ॥ १२६ ॥
मम मानसमण्डिडर्भ्ये विडरतु वाण्याः स्वरुपं तु ।
निगमवयसां निगुड्ढैर्वेधं तड्रेधसा लाल्यम् ॥ १२७ ॥
सततमभिगम्यरुपा विडुधवरेड्या सरस्वती माता ।
मनसि मम संनिधत्तां भूत्यै नः सर्वतः डाले ॥ १२८ ॥
मम शिरसि नीथपुण्ये पुण्यधना वेडमौलिडर्भ्यां च ।
डृतपडविन्धासभरा वाणी जयतीड शतमभाडिनुता ॥ १२९ ॥
मायानिरसनडक्षा मातेयं सुप्रसन्ना मे ।
लभते परमं ज्ञानं यड्भक्त्या पामरोडपि च धरित्र्याम् ॥ १३० ॥
वाणीश्वरि तव रुपं नामस्मरणं च पूजनं भक्त्या ।
सिध्यति सकलविभूत्यै तत्र डि भवतीडयाप्रसारस्तु ॥ १३१ ॥
सङ्कलयतु नेत्रयुगलं डतनतडुरिता च सा परा डेवी ।
डमलजमान्यचरित्रा सुमनोवाञ्छाप्रडानडृतडीक्षा ॥ १३२ ॥
पडुजमृणालतन्तुप्रतिभटडुपं ड्वचिड्दृश्यम् ।
डविकुलवाणीडैरवशाडरड्यन्ड्रप्रभाडवलितं च ॥ १३३ ॥
नलिनभवगुडिणि वाणि प्रह्वानां सपडि भक्तानाम् ।

लुम्पसि मोडं भवतीस्मरणाद्भरिवस्थया स्तुत्या ॥ १३४ ॥
 कविकुलकल्पकवल्लीमपाङ्गलीवाकृतार्तिशमनां ताम् ।
 वाणीमन्वडमार्याराध्यां भोक्षाय निभृतमडमीडे ॥ १३५ ॥
 संवित्सुभस्वर्षपाभम्भां वाणीमडनिशं मनसि ।
 कलये कविताप्रभरप्रशान्तिकामः प्रभावतीं जयदाम् ॥ १३६ ॥
 नतपरिपालिनि वाणि त्रिजगदधध्वंसिनि श्रितानां नः ।
 तव पादयुगं निगलं भवतु तमोराशिदुष्टदस्तिगणे ॥ १३७ ॥
 कामादिदुर्गुडकृतानर्थनिरासाय तावकापाङ्गाः ।
 वाणि जनयन्ति नतानां कैवल्य भ्रष्टदानाय ॥ १३८ ॥
 तव दर्शनं छि मातः परमं संस्कारमात्तपापानाम् ।
 कल्याणसूक्तिरुन्मूलरसप्रदं मान्यते विबुधैः ॥ १३९ ॥
 धातुर्वदनसरोजे श्रुतिसीमनि दृष्टि य भक्तानाम् ।
 ओकपदा द्विपदा वा राजति वाणी जगन्माता ॥ १४० ॥
 मणिमयकाञ्चीलसिता वीणापुस्तककरारविन्दा य ।
 नमतां जाड्यविधूननधृतदीक्षा राजते वाणी ॥ १४१ ॥
 कबलयतु तापमस्याः स्मरणं पादाब्जवन्दनं वाण्याः ।
 धातुर्जिह्वाग्रतले नृत्यन्त्याः सारसूक्तिरसयन्त्याः ॥ १४२ ॥
 पद्मजवदनविभूषा निगमशिभोत्तंसपीठिका वाणी ।
 सकलविधशास्त्ररूपा भक्तानां सत्कवित्वदानप्रा ॥ १४३ ॥ ।
 गतिजितभरालगमना भरालवाडा य वेधसो दाराः ।
 शिशिरदयासारा सा नमतां सन्तापडारिणी सडसा ॥ १४४ ॥
 स्तनभारसंनताङ्गी दरदलिताम्भोजलोचनान्तश्रीः ।
 सविधतले विबुधवधूपरिचरणाधैश्च तुष्टयित्ता सा ॥ १४५ ॥
 दरिणाङ्गुवदनभिम्बा पृथुलनितम्बा कथात्तलोलम्बा ।
 निजगतिजितकादम्बा साम्बा पदपद्मनम्रभक्तकदम्बा ॥ १४६ ॥
 परिदसितनीलनीरजदेडश्रीः शारदा प्रथमा ।
 स्फुटिकमणिभरकान्तिः सरस्वती कीर्त्यते य विबुधगणैः ॥ १४७ ॥

नाथे दृढभक्तिमती सृष्ट्यादौ चित्स्वरूपा य ।
धात्रा समानभावा यैकासनपूण्डरीकमध्यस्था ॥ १४८ ॥
प्रीत्या सरसपुमर्थांन् ददाति काले विद्यादिसन्ध्यात्री ।
सा मे दैवतमेषा सततनिषेव्या य कामदा भूयात् ॥ १४९ ॥
उरियरणलिनयुगले सदैकताना छि शारदा जननी ।
पद्मानीलादिसभी श्रुत्युधाने विहाररसभरिता ॥ १५० ॥
धातुः कुटुम्बिनीयं तन्यात् कल्याणसन्ततिं सततम् ।
या तारुण्यविभुषा समकृमा त्रिपुरसुन्दर्या ॥ १५१ ॥
नानाक्षरादिमातृकगणोडिता शब्दरूपा य ।
नादब्रह्मविलासा वाणी सा मङ्गलानि नस्तन्यात् ॥ १५२ ॥
दृक्कोणवीक्षणकलानिगमप्राभवविधानदा नमताम् ।
विबुधानां लुदयाब्जं यस्या वासस्थली य निर्दिष्टम् ॥ १५३ ॥
मोडादिवनकुठारा या नित्यं सेव्यते त्रिदशसन्धैः ।
नित्यप्रसन्नरूपां शान्तां यामेव सेवते वेधाः ॥ १५४ ॥
नमतां यथैव भाण्डीक्रियते सुवर्णदृष्टिपुषा ।
यद्वीक्षणेन पुरुषः प्यातो नृपसदसि मान्यते प्रथमम् ॥ १५५ ॥
यस्यै श्रोत्रियवर्यैस्त्रिसन्ध्यमघार्दिकं क्रियते ।
सा मञ्जुनीतिरूपा वाणीरूपा य भाण्यते निपुणैः ॥ १५६ ॥
सा मयि तन्यादीक्षां वीक्षावनदां सरस्वती देवी ।
सन्तानकुसुमशैत्री यामैच्छत् प्राप्तुमञ्जसा वेधाः ॥ १५७ ॥
मन्दस्मितमधुरास्थं कृपावलोकं निरस्तजाधतति ।
भूयाद् वाण्या रूपं पुरः कराम्भोजकलितवीणादि ॥ १५८ ॥
वाण्याः परं न जाने दैवतमन्यद् वने गिरौ य पथि ।
गगने वा संरक्षितनतजनतायाः कृपारसाद्रायाः ॥ १५९ ॥
आस्येन्दोरवलोकनमम्बायाः पादपद्मसेवा य ।
सर्वश्रेयःप्राप्त्यै शास्त्रज्ञैः सुष्ठु निर्दिष्टा ॥ १६० ॥
वाणी छि तापलन्त्री जगतां कारुण्यपूर्णनयनश्रीः ।
मन्दान् करोति विबुधान् द्रावयति शिलास्ततस्तु छि चित्रम् ॥ १६१ ॥

यस्मिन् कटाक्षपूरो न भवति स हि दीनवदनः सन् ।
 प्रस्फलितवाग्भातो भिक्षामटतील निन्दितो बभुशः ॥ १६२ ॥
 वाण्याः कटाक्षपूरस्रजा त्वलङ्कृतनिगालो यः ।
 स हि भवति राजमान्यः कान्ताधरमधुरवाग्विलासश्च ॥ १६३ ॥
 कविताभाग्यविधात्री परिमलसङ्कान्तमधुपगण्डेशा ।
 मम नयनयोः कदा वा सा देवी कलितसंनिधानकला ॥ १६४ ॥
 परयिद्विधानरूपा वाणी श्रुतिसीम्नि राजते परमा ।
 मुनिजनमानसदंसी या विहरति सा शुभाय स्यात् ॥ १६५ ॥
 जपमालिकया वाणीकरधृतया वीणया य कोशेन ।
 अलमस्मि नाथवानिल हिं वाशास्यं परं लोके ॥ १६६ ॥
 कैवल्यानन्दसुभ्रप्राप्त्यै तेजस्तु मन्मले डिमपि ।
 यद् वाञ्छितचिन्तामणिरिति वाणीति यत्सुविष्यातम् ॥ १६७ ॥
 कविकुलसूक्तिश्रेणीश्रवणानन्दोल्लसद्गतंससुमा ।
 सा देवी मम हृदये कृतसांनिध्या कृतत्राणा ॥ १६८ ॥
 यस्या दृष्टिविदूराः कुमताः श्रुत्यर्थवग्यकाः शप्ताः ।
 कन्दन्ति दिगन्ततटे मोडाधैर्लुमनयनाश्च ॥ १६९ ॥
 सत्यरिषत्संमान्या श्रुतिशुवनदायिनी जगन्माता ।
 यतुराननभाग्यकला कृतसांनिध्या हि राजते हृदये ॥ १७० ॥
 कृतसुकृतैः सन्दृश्या मन्दस्मितमधुरवदनपद्मश्रीः ।
 मुनिनारदादिपरिषत्तत्त्वोपकमवियक्षाणा वाणी ॥ १७१ ॥
 कविवाग्वासन्तीनां वसन्तलक्ष्मीर्विधातृदयिता नः ।
 परमां मुदं विधत्ते काले काले मडाभूत्यै ॥ १७२ ॥
 कवितारसपरिमलितं करोति वदनं नतानां या ।
 स्तोतुं तां मे ङ्यारात् सा देवी सुप्रसन्नास्तु ॥ १७३ ॥
 यस्याः प्रसादभूम्ना नाडिगणाः सत्त्वसम्पन्नाः ।
 औन्द्रीं श्रियमपि मान्यां पश्यन्ति क्षपितशत्रुभयपीडाम् ॥ १७४ ॥
 मान्यं विधातृलोके तत्तेजो भाति सर्वसुरवन्द्यम् ।

ब्रह्माण्डमण्डलमिदं यद्रूपं यत्र याक्षरगतिश्च ॥ १७५ ॥

जननि तरङ्गय नयने मयि दीने ते दयास्निग्धे ।

तेन वयं कृतार्था नातः परमस्तिः नः प्रार्थ्यम् ॥ १७६ ॥

वाणि विधातुः कान्ते स्तोतुं त्वामादरेण किं वाच्यम् ।

भासि त्वमेव परमं दैवतमित्येव जानामि ॥ १७७ ॥

कबलिततमोविलासं तेजस्तन्मन्त्रे मडोदारम् ।

द्वलितसुमनोऽभिलाषं वाणीरूपं विपञ्चिकोऽलसितम् ॥ १७८ ॥

पद्मसनसुकृतकलापरिपाकोदयमपास्तनतदोषम् ।

सरसज्ञानकवित्वाधनन्तसुकृतं विराजते तेजः ॥ १७९ ॥

निजनाथवदनसिंहासनमाडुढामुपास्महे वाणीम् ।

या कुत्रिमवाग्गुह्यैर्विरचितकेलिर्धिनोति विधिमाधम् ॥ १८० ॥

सुजनानन्दकरी सा जनयन्ती सर्वसम्पदं धातुः ।

भक्तोषु तां नयन्तीमन्वडमडमाद्रिये गिरां देवीम् ॥ १८१ ॥

करुणाकटाक्षलङ्घरी कामायास्तु प्रकामकृतरक्षा ।

वाण्या विधातुमान्या सत्सुभदाने दिशि ध्याता ॥ १८२ ॥

विसरो मडोत्सवानां विरिञ्चिनयनावलेखिं माता ।

प्रियकार्यसिद्धिदात्री जगतीरक्षाधुरन्धरा जयति ॥ १८३ ॥

विभुधाभिगम्यरूपा उंसावलिसेविता गिरां देवी ।

गङ्गोव कनति काले परिकम्पितशिवजटाकोटिः ॥ १८४ ॥

नौकां भवाम्बुराशेरज्ञानध्वान्तयन्द्रिकां वाणीम् ।

कलये मनसि सदाहं श्रुतिपञ्जरशारिकां देवीम् ॥ १८५ ॥

भवतापारण्यतले जह्नुसुता शारदा देवी ।

ज्ञानानन्दमयी नः सम्पत्सिद्धयै प्रतिक्षणं जयतु ॥ १८६ ॥

मत्तगजमान्यगमना मधुरालापा य मान्यथरिता सा ।

मन्दस्मेरमुभाञ्जना वाणी मम हृदयसारसे लसतु ॥ १८७ ॥

रक्षणायणौ य वाण्याः पादौ वन्दे मनोज्ञमणिनादौ ।

यत्सेवनेन धन्याः पुरुषूताद्या दिशां नाथाः ॥ १८८ ॥

धातुर्घैर्यङ्पाणी वाणी सुरवृक्षकुसुममृदुवेणी ।
 शुक्वाणी नुतवाणी क्विकुलमोदाय जयति मृदुवाणी ॥ १८८ ॥
 कल्याणैकनिकेतनमस्था रुपं सदा स्फुरतु यित्ते ।
 मानसकालुष्युदरं मधुमथनशिवादिभुमतोत्सर्षम् ॥ १८९ ॥
 मुनिजनमानसरत्नं चिरत्नमेतद्विधातुसुकृतकला ।
 विनतजनलोचनश्रीकर्पूरकला परा जयति ॥ १९० ॥
 धृतसुममधुपङ्कीडास्थानायितकेशभारायै ।
 नम उक्तिरस्तु मात्रे वाञ्छितपीयूषधारायै ॥ १९१ ॥
 बालकुरङ्गविलोचनघाटीरक्षितसुरादिमनुजानाम् ।
 नयनयुगासेव्यं तद्भातीह धरातले तेजः ॥ १९२ ॥
 कुशलविधये तदस्तु श्रुतिपाठरतादृतात्मभुङ्केलिः ।
 कबलितपदनतटैर्यं तरुणाम्भुजलोचनं तेजः ॥ १९३ ॥
 बालभरालीगत्यै सुरगिरिकन्यादिमखितकलगीत्यै ।
 विरचितनानानीत्यै येतो मे स्पृश्यते भुङ्कलीत्यै ॥ १९४ ॥
 विनमदभरेशसुदतीकयसुममकरन्दधारया स्निग्धम् ।
 तव पादपद्ममेतत् कदा नु मम मूर्ध्नि भूषणं जननि ॥ १९५ ॥
 कमलजपरतन्त्रं तद्गततन्त्रं वस्तु निस्तुलमुपासे ।
 तेनैवाहं धन्यो मद्भ्रंश्या निरसितात्मतापभराः ॥ १९६ ॥
 ज्ञानामृतसन्धात्री भवाब्धिसन्तरणपोत्रनामादिः ।
 वाणी वायां लडरीमवन्ध्ययन्ती सुरादिनुतयरिता ॥ १९७ ॥
 कारुण्यपूर्णमेतद् वाणीरुपं सदा कलये ।
 यद्भ्रजनाद् देवानामपि संविद् भाति कार्यकालेषु ॥ १९८ ॥
 धीपद्मपीठमास्ते सा वाणी काङ्क्षितानि कलयन्ती ।
 या धनकृपास्वरूपा सङ्गीत्या सर्वदेवनुता ॥ २०० ॥
 तव पादपद्मविसुभरकान्तिजरीं मनसि कलयंस्तु ।
 निरसितनरकादिभयो विराजते नाडिसदसि सुरमान्यः ॥ २०१ ॥
 कुययुगलनम्रगात्रं पवित्रमेतद् भजे तेजः ।
 धातुरपि सर्वदेवैर्यन्निर्दिष्टं तु भद्राय ॥ २०२ ॥

कृतनतपदवाग्धाटी येटीभूताभरेशमछिषी नः ।
 कटिकृतमनोज्ञशाटी पाटीररसार्द्रनैजतनुकोटी ॥ २०३ ॥
 पद्मभवपुण्यकोटी उर्षितकविवृन्दसूक्तिरसधाटी ।
 भुभलसितसरसवाटी विलसतु मम मानसे कृपाकोटी ॥ २०४ ॥
 ज्ञानपराकमकलिका द्दिशि द्दिशि किन्नरसुगीतनिजयशसः ।
 धन्या भान्ति हि मनुजाः यद्दीक्षालवविशेषतः काले ॥ २०५ ॥
 सुरजनपालनदक्षा प्रशान्तवीक्षा निरस्तस्त्रिपुपक्षा ।
 भोक्षार्थिभिः श्रिता सा लाक्षारसलसितपादभाग् भाति ॥ २०६ ॥
 कुङ्कुमभररुचिराङ्गी भाति कृशाङ्गी गिरां देवी ।
 धातुरपि ज्ञानप्रदमस्या रुपं वदन्ति विबुधेशाः ॥ २०७ ॥
 वाणि नतिमम्भ नित्यं करवाणि हि चित्सुभावायै ।
 तादृक्त्वदीयकरुणावीक्षणतो गीष्पतिश्च सुरमान्यः ॥ २०८ ॥
 कल्यामि नतिमनन्तां काले काले शुभप्रायै ।
 धातुः सुकृतोल्वासं करयुतवीणादिकं य यद्रूपम् ॥ २०९ ॥
 कमलासनदयिता सा लसतु पुरोऽस्माकमादरकृतश्रीः ।
 यत्राणमनाज्जनानां कवितोन्मेषः सदीडितो भवति ॥ २१० ॥
 परसंविदात्मिका सा मछिषी धातुः कलावती वाणी ।
 शिशिरीकरोति तमान् करुणारसद्विग्धनेत्रपाव्या नः ॥ २११ ॥
 धातुमनोरथपात्रं सन्तमस्वार्णकाम्यनिजगात्रम् ।
 आश्रितकमलजगोत्रं रक्षितनतबाहुच्छात्रम् ॥ २१२ ॥
 कविकुलजिह्वालोलं पितामहादृतमनोज्ञनिजलीलम् ।
 निरसितनतदुष्कालं वन्दे तेजः सद्यालिनुतशीलम् ॥ २१३ ॥
 मन्दानामपि मञ्जुलकवित्परसदायिनी जननी ।
 कापि करुणामयी सा लसतु पुरस्तात् सदास्माकम् ॥ २१४ ॥
 निस्तुलपदसम्प्रायै भूयो भूयो नमांसि ते वाणि ।
 दीपकलामयि यान्तःस्मरणं धातुः कुटुम्बिन्यै ॥ २१५ ॥
 मायानिरासकामो वन्दे वाण्याः पदाम्भोजम् ।

સિદ્ધમનોરથશતકા યદ્ભજનેનાર્થિનઃ કાલે ॥ ૨૧૬ ॥
 સતતં બદ્ધાઞ્જલિપુટ્તુમુપાસ્મહે તચ્છુભપ્રદં તેજઃ ।
 યત્કમલજનયનાનાં પ્રમોદપીયૂષલહરિકામોદમ્ ॥ ૨૧૭ ॥
 દિવિ વા ભુવિ દિક્ષુ જલે વહ્નૌ વા સર્વતો વાણિ ।
 જન્તૂનાં કિલ રક્ષા ત્વધીના કીર્ત્યતે વિબુધૈઃ ॥ ૨૧૮ ॥
 ભારતિ ભવતાપાર્તાન્ પાહિ કટાક્ષાકુરૈઃ શીતૈઃ ।
 પરમનન્દવિધાતૃન્ યાનેવ સ્તૌતિ પદ્મવાસોઽપિ ॥ ૨૧૯ ॥
 કુલદૈવતમસ્માકં તત્તેજઃ કુટિલકુન્તલં કિમપિ ।
 કરધૃતપુસ્તકવીણં કલયે કામાગમોદયં ધાતુઃ ॥ ૨૨૦ ॥
 પરમાનન્દધનં તદ્ધાતુરપિ બ્રહ્મતત્ત્વરસદાયિ ।
 આબ્રહ્મકીટનૃત્યત્સ્વવૈભવં જયતિ શારદારૂપમ્ ॥ ૨૨૧ ॥
 વિબુધજનમોદજનની જનની નઃ સા વિધેઃ પત્ની ।
 મૃદુસગ્ચારવિલાસૈઃ શુભકુરી ભવતુ સન્તતં કાલે ॥ ૨૨૨ ॥
 સરસમનોહ્રવિલાસૈઃ સ્વવશે કૃત્વા મનો વિધેર્વાણી ।
 સૃષ્ટ્યાદૌ શુભલેખાકરી નૃણાં મસ્તકે માતા ॥ ૨૨૩ ॥
 પ્રકૃતિમૃદુલં પદાબ્જં વાણીદૈવ્યા મદીયચિત્તતટે ।
 કામાદિસૂચિનિચિતે કથં સ્થિતિં પ્રાપ્નુયાત્ કાલે ॥ ૨૨૪ ॥
 નિખિલચરાચરરક્ષાં વિતન્વતી પદ્મજપ્રિયા દેવી ।
 મમ કુલદૈવતમેષા જયતિ સદારાધ્યમાન્યપદકમલા ॥ ૨૨૫ ॥
 કુશલસમૃદ્ધ્યૈ ભૂયાદમ્બા સા શારદા દેવી ।
 જનિરક્ષણાદિલીલાવિહારભાડ્નિગમસૌધદીપકલા ॥ ૨૨૬ ॥
 વાચાલયતિ કટાક્ષૈર્જં શિલામલ્પજન્તું વા ।
 યા વાણી સા શરણં ભવે ભવે પ્રાર્થ્યે શ્રિયઃપ્રાપ્ત્યૈ ॥ ૨૨૭ ॥
 યદિ હિ પ્રસાદભૂમા વાણ્યાસ્તત્રૈવ સા હરેઃ કાન્તા ।
 પરિલસિત (... incomplete ...) નિત્યવાસરતા ॥ ૨૨૮ ॥
 સનકસનન્દનવન્દ્યૈ કાન્તે પરમેષ્ઠિનઃ શ્રિયઃપ્રાપ્ત્યૈ ।
 વાણિ ત્વાં નૌમિ સદા ભવ પ્રસન્ના વિપન્ચિલસિતકરે ॥ ૨૨૯ ॥

वाशि विपञ्चीकलरवरसिडे गन्धर्वयोषिदभिवन्धे ।
तव यरणं मम शरणं भववारिधिसुतेमम्भ कलयामि ॥ २३० ॥
वाशि कदाहं लक्ष्ये यरणाम्भोजं त्वदीयमिदमारात् ।
निजमणिनूपुरनादस्पृहणीयवयःपदं कलितभक्तेः ॥ २३१ ॥
श्रुतिपूतमुभमनोहरलावण्यकुसुममृदुशरीरेयम् ।
निजकरुणापाङ्गसुधापूरणकृतवैभवा भाति ॥ २३२ ॥
परिसरनतविबुधावीकिरीटमणिकान्तिवल्लरीविसरैः ।
कृतनीराजनविधि ते मम तु शिरोभूषणं छि पद्युगलम् ॥ २३३ ॥
प्रेमवती विधिभवने उंसगतिर्हंसयानकृतयारा ।
वायामकृत्रिमानां स्थैर्यविधानी मडेशानी ॥ २३४ ॥
आनन्दरूपकोटीमम्भां तां सन्ततं कलये ।
संविद्रूपा या किल विधातृगेडे श्रुतिश्रियं धत्ते ॥ २३५ ॥
कमलजनेत्रमडोत्सवतारुण्यश्रीनिरस्तनतशत्रुः ।
ललितलिकुयाभकुचभरयुगला दृग्विजितहरिणसन्दोडा ॥ २३६ ॥
कारुण्यपूर्णनयना कलिकल्मषनाशिनी य सा वाणी ।
मुभञ्जितशारदकमला वक्त्राम्भोजे सदा स्फुरतु माता ॥ २३७ ॥
कमलसुषमानिवासस्थानकटाक्षं यिराय कृतरक्षम् ।
रक्षोगणभीतिकरं तेजो भाति प्रकाममिड मनसि ॥ २३८ ॥
कमलजतपःकुलं तन्मुनिजनलुदयाञ्जनित्यकृतनृत्तम् ।
करुणालोलापाङ्गं तत्तेजो भातु मम मुभाम्भोजे ॥ २३९ ॥
भाग्यं विधिनयनानां संसृतितापज्वरादितमानाम् ।
भेषजमेतद्रूपं कलाग्रहं मन्यते देव्याः ॥ २४० ॥
जननि कदा वा नेष्याम्युडमारादर्थितत्वदीयपदः ।
निमिषमिव हन्त दिवसान् दृष्ट्वा त्वामादरेण कल्याणीम् ॥ २४१ ॥
मञ्जुलकवितासन्ततिभीजाङ्कुरदायिसारसालोका ।
जननि तवापाङ्गश्रीर्जयति जगत्त्राणकलितदीक्षेयम् ॥ २४२ ॥
अम्भ तवापाङ्गश्रीरपाङ्गकेलीशतानि जनयन्ती ।
धातुर्दुदये जयति ग्रीडामदमोदकामसारकरी ॥ २४३ ॥

सर्वजगन्नुतविभवे सन्ततमपि वाञ्छितप्रदे मातः ।
 अधुना त्वमेव शरणं तेनाहं प्राप्तजन्मसाकृत्यः ॥ २४४ ॥
 शान्तिरससर्वशेवधिभम्भां सेवे मनोरथावाप्त्यै ।
 यामाराध्य सुरेशाः स्वपदं प्रापुर्हि तद्रक्षम् ॥ २४५ ॥
 कुलजा भार्या कीर्तिर्दानं पुत्राद्यो ये य ।
 सिध्यन्ति ते हि सर्वे यस्मै वाणी प्रसन्ना सा ॥ २४६ ॥
 का क्षतिरम्भ कटाक्षे न्यस्ते सति मयि विरिञ्चिवरपत्नि ।
 गङ्गाशुनकन्यायान्मडती मम वृद्धिरीरिता निपुणैः ॥ २४७ ॥
 अचिरलद्यार्द्रलोचनसेवनया धूततापा हि ।
 प्रतिकल्पं सुरसङ्घास्त्वामभजन् नुतिनतिप्रभुषैः ॥ २४८ ॥
 दीनानां य कवीनां वाणि त्वं कामधेनुरसि मातः ।
 सिद्धिस्तेषामतुला सुरमान्या तेन सङ्कलिता ॥ २४९ ॥
 सकलजगतां हि जननीं वाणि त्वां सन्ततमुपासे ।
 श्रुतिसुदतीभूषामणिमभिलार्थप्राप्त्यै लोके ॥ २५० ॥
 धातुः कुटुम्बिनी त्वं सन्मङ्गलदायिनी स्वमाडात्म्यात् ।
 श्वश्रूश्चशुरमुभादिप्रीणनयतुरा य भासि निगमकला ॥ २५१ ॥
 भुजविजितयन्द्रमण्डलमिदमम्भोरुडविलोचनं तेजः ।
 ध्याने जपे य सुदृशां यकास्ति हृदये कवीश्वराणां य ॥ २५२ ॥
 यस्मै प्रसन्नवदना सा वाणी लोकमाता हि ।
 तस्य सदसा सदस्रं लाभः स्याद् भान्धवाः सुष्मिनः ॥ २५३ ॥
 तापहरसविवर्षणधृतकुतुका कापि नीलनलिनरुचिः ।
 कादम्बिनी पुरस्तादास्तां नः सन्ततं जननी ॥ २५४ ॥
 पद्माक्षनाभिपद्मजदयिते लोकाम्भ शारदेति सदा ।
 तव नामानि जपन् सन् त्वद्भासोऽहं तु मुक्तये सिद्धः ॥ २५५ ॥
 अम्भाप्रसादभूम्ना नरो हि भुङ्क्ते सुभानि विविधानि ।
 स्मरे विजयः कविताधनलक्ष्म्यादेर्विलासलीलादिः ॥ २५६ ॥
 तीरं संसृतिजलधेः पूरं कमलजविलोचनप्रीतेः ।

सारं निगमान्तानां दूरं दुर्जनततेर्लिं तत्तेजः ॥ २५७ ॥
 अपि दासकुले जातः कटाक्षभूम्ना विधातुमुभपत्याः ।
 ज्ञानी भववाराशिं तरति य राजयश्रियं लुङ्क्ते ॥ २५८ ॥
 सत्कृतदेशिकपादाभ्युज्युगलोऽलं नमामि वाणि त्वाम् ।
 त्वं तु गुरुमूर्तिरुक्ता काले काले य काङ्क्षितविधात्री ॥ २५९ ॥
 ज्ञानानन्दमुभादीनपवर्गं वा ददासि भक्तेभ्यः ।
 अत एवानन्यगतिस्त्वां विधिपत्नीं प्रपद्येऽलम् ॥ २६० ॥
 त्वयि विन्यस्तभराणां न हि शिन्ता जायते नृणां कापि ।
 परमानन्दादिकलास्कूर्तिर्दिविषद्गणेन संमान्या ॥ २६१ ॥
 सुमशरसाम्राज्यकलामङ्गलविधिरिभिका वाणी ।
 धातुरपि शिक्तवृत्तिस्थैर्यं त्वन्याद्दृशं कुरुते ॥ २६२ ॥
 सा धेनुश्चिन्तामणिरपि वृक्षः सम्पदां प्रदायिन्यः ।
 अम्भ त्वमेव काले भसि ज्ञानप्रदा व्यपोष्य तमः ॥ २६३ ॥
 मनसो नैर्मल्यप्रदमस्याः सेवे कटाक्षमलमारात् ।
 यः कुरुते जनतां तां लतमायां मधुरामयोध्यां य ॥ २६४ ॥
 शरदिव लंसकुलेऽया ज्योत्स्नेव जनार्तिहारिणी वाण्याः ।
 जयति हि कटाक्षरेष्वा दीपकलेव प्रकामलततिमिरा ॥ २६५ ॥
 पङ्कजभववदनमणिं परविधादेवतां वाणीम् ।
 नित्यं यजतां जपतां न हि तुल्योऽस्मिन् क्षमातले कश्चित् ॥ २६६ ॥
 वाणी निजवाणीभी रययति नुतिमात्तवीण्या काले ।
 धातुः प्रसादलेतोः पतिप्रतालक्षणैरन्यैः ॥ २६७ ॥
 आनन्दयति विलसैरम्भा पद्मासनं निजं देवम् ।
 तेनैव तुष्टदृष्टयः शुभाक्षराण्यादराव्लिभति मौलौ ॥ २६८ ॥
 मम मानसदुर्मदगजभपारतापाटवीषु धावन्तम् ।
 विरयथ्य मुदितचित्तं कुरु वाणि त्वत्पदाब्जकृतलस्तम् ॥ २६९ ॥
 कमलासनधैर्यमडीधरकुलिशस्ते कटाक्ष एवायम् ।
 कविकुलमयूरकादम्बिनीविलासो मुदेऽस्तु सततं नः ॥ २७० ॥

गुरुवरदनाम्भोजे नृत्यन्ती शारदा देवी ।
 मधुरतरश्लोकनिभा मणिनूपुरनिनदसन्ततिर्त्ति ॥ २७१ ॥
 को वा न श्रयति बुधः श्रेयोऽर्थी तामिमां वाणीम् ।
 यां पङ्कजाक्षनाभिजसधर्मिणीमर्थयन्ति सुरनाथाः ॥ २७२ ॥
 मुषितपयोजमृदिम्ना यरणातलेनात्र मानसे वाणी ।
 परिडरतु पापराशिं सुरौघसंमानितेन काले मे ॥ २७३ ॥
 याथार्थ्यज्ञानकलाप्राप्त्यै त्वां शारदां वन्दे ।
 सेवादङ्गलं प्रयच्छ प्रसीद परमेशि वल्लभे धातुः ॥ २७४ ॥
 निगमान्तसारमर्थं बोधयसि त्वं गुडुन् प्रकल्य भुवि ।
 सौषा मे ज्ञानधना वाणी नित्यं प्रसन्नासि ॥ २७५ ॥
 मन्दारकुसुममदडरमन्स्मितमधुरवदनपङ्कजुडा ।
 धृतमनित्ययौवनमण्डितगात्री विराजते वाणी ॥ २७६ ॥
 सौभाग्यसूयकाभी रेभाभिर्भूषितं सौरैर्वन्द्यम् ।
 अम्भायरणापयोजं वतंसयन् प्राप्तसंभोदः ॥ २७७ ॥
 द्विजगणपूज्यं नित्यं निरस्तज्जड्यं त्वदीयपाद्युगम् ।
 क्षणमपि वा सांनिध्यं भजतु मदीये हृदि स्वैरम् ॥ २७८ ॥
 नतदेवराजमकुटीमण्डिपिपरियुम्भिताङ्घ्रिकमला नः ।
 कमलासनस्य दधिता तन्यादन्यादृशी श्रियं भजताम् ॥ २७९ ॥
 वाणी श्रितकादम्भा दम्भादिरिपून् निरस्य नः काले ।
 क्षेममवन्त्यां तन्यात् पदे परे देवसङ्घपरिसेव्ये ॥ २८० ॥
 पङ्कजभवसाम्राज्यस्थिरलक्ष्मीश्चपाण्डरतनुश्रीः ।
 नतमानवसुकृतकलापरिपाटी भाति सकलगुणपेटी ॥ २८१ ॥
 मुषविजितयन्द्रभिम्भा साम्भा कादम्बसेव्यपदकमला ।
 कमलासनगृहलक्ष्मीर्लक्ष्मीं पुष्पातु शारदा देवी ॥ २८२ ॥
 मुरमथनस्येव रमा शम्भोरिव सकलभूधरेन्द्रसुता ।
 वाणि विधातुः सद्नेऽनुत्पदाम्पत्यसम्पदा भासि ॥ २८३ ॥
 वाणि तव देडकान्त्या कटाक्षलडरी तु संयुता काले ।
 धत्ते कामपि शोभां सुरस्रवन्त्येव सङ्गता यमुना ॥ २८४ ॥

मधुरासेयनदृष्ट्या मां पायादापदो मुहुर्वाणी ।
 आश्रिततापविभेत्रीत्येवं यामामनन्ति सूरिवराः ॥ २८५ ॥
 अज्ञातकोपपूरा यस्या दृष्टिः कृतादरा भजताम् ।
 सैषा विडसितपौरन्दरलक्ष्मी सम्पदं दधात् ॥ २८६ ॥
 बालकुण्डलविलोचनभीषत्स्मितमधुरमाननं वाण्याः ।
 मणिमयताटकुमणीविलासि भूयान्मुदोऽस्माकम् ॥ २८७ ॥
 मुनिजनमानसदंसीं श्रुतिततिपञ्जरशुकीं मडादेवीम् ।
 नौमि स्नुषां रमायाः माडेभ्रमभङ्गितसत्पदप्राप्त्यै ॥ २८८ ॥
 धातुः सौधाङ्गणकृतयङ्कमणं शारदं नौमि ।
 मत्तमतङ्गजगमनां परिपन्थिजयाय सुकृतिसन्मृश्याम् ॥ २८९ ॥
 वागीशमुष्मा देवा यस्याः प्रसदनबलद्धि विजयन्ते ।
 परिपालितभक्तगणा यद्दधानोऽल्लसदपारपुलकान्ताः ॥ २९० ॥
 नैसर्गिकवाक्षेणीडेलिवनममलभूषणं धातुः ।
 वदनानामियमम्भा जयतु शिरं कामवर्षिणी भजताम् ॥ २९१ ॥
 कलयामि हृदयमेतत् पादाब्जे शारदादेव्याः ।
 प्राप्ताश्लिषट्कविजयं तत्त्वधनं कलितशारदाध्यानम् ॥ २९२ ॥
 पादारविन्दनमनप्रभावपरिकलितदेवसाङ्ग्याः ।
 परमानन्दनिमग्नाः सुधियो भान्ति क्षमावलये ॥ २९३ ॥
 ललितविधातृरुपं पालितलोकरयं य तत् तेजः ।
 सकलागमशिभरकलापरतत्त्वं शारदाङ्गपम् ॥ २९४ ॥
 ध्यानैर्योगैश्च जपैर्यत् सेव्यं परममादिष्टम् ।
 तन्नश्चकास्तु हृदये विश्वजनीनं छि भक्तानाम् ॥ २९५ ॥
 भागीरथीव वाणी तव नुतिरुपा विराजते परमा ।
 छल मातर्यदृभजनं सर्वेषां सर्वसम्पदं लेतुः ॥ २९६ ॥
 सन्ततमधुरालापैर्लालितविधिवैभवैरभेयकलैः ।
 श्रेयःप्रदानदीक्षितकटाक्षपातैर्महातत्त्वैः ॥ २९७ ॥
 भेलल्लोभकथैः कुयभरनम्रैः पुरन्निगुणपूरैः ।

आश्रितसंवित्पीठैरमरेशवधूकराद्दृत्त्यत्रैः ॥ २९८ ॥

वीणापुस्तकलस्तैर्विधिभाग्यैरस्तु मम तु साङ्ग्यम् ।
संविद्धनैश्च वाणीरूपैरेतैर्दयासारैः ॥ २९९ ॥

मातः कथं नु वार्थस्तव मलिमा वाणि निगमयथवेधः ।
एति निश्चित्य पदाब्जं तव वन्दे भोक्षकामोऽहम् ॥ ३०० ॥

त्वामम्भ भाविशोऽहं त्वयमत्कारैर्गिरां गुम्भैः ।
अयथायथकमं हि स्तुवन्नपि प्राप्तजन्मसाङ्ग्यः ॥ ३०१ ॥

एति श्रीशारदात्रिशती समाप्ता

Encoded and proofread by Sridhar Seshagiri seshagiri at engineering.sdsu.edu

Sharada Trishati

pdf was typeset on June 29, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

